

POCHŁUBNIK (1) *sb m*

L sg pochłubniku.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto się przechwala, pyszałek: A nie rącz dopuścić miły á wŕzechmocny náŕz Pánie tákiey myfli do nich [*serc wiernych*]/ iákoś o tym Fárizeufzu á o tym pochłubniku [*z Luc 18*] nam opowiedzieć raczył. *RejPos* [203].

Synonimy: chełpiciel, chłubca, chwalca.

EW, (JDok)